

Rättsfallssamlingen

Mål C-111/12

**Ministero per i beni e le attività culturali m.fl.
mot
Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia m.fl.**

(begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato)

”Direktiv 85/384/EEG — Ömsesidigt erkännande av examensbevis på arkitektområdet — Artiklarna 10 och 11 g — Nationell lagstiftning som erkänner likvärdigheten mellan en arkitekt- och en civilingenjörsexamen men enligt vilken enbart arkitekter får utföra arbeten på skyddade byggnader som klassats som kulturarv — Likabehandlingsprincipen — Rent inhemsk situation i en medlemsstat”

Sammanfattning – Domstolens dom (femte avdelningen) av den 21 februari 2013

1. *Begäran om förhandsavgörande — Domstolens behörighet — Gränser — Fråga som ställts avseende en tvist som hänför sig till en och samma medlemsstat — Behörighet med hänsyn till att unionsrätten eventuellt är tillämplig på tvisten på grund av ett förbud mot diskriminering i den nationella lagstiftningen*

(Artikel 267 FEUF)

2. *Fri rörlighet för personer — Etableringsfrihet — Frihet att tillhandahålla tjänster — Arkitekter — Erkännande av utbildnings- och behörighetsbevis — Verksamhet som bedrivs på kulturhistoriskt intressanta byggnader — Lagstiftning i en medlemsstat, som föreskriver att personer som innehar en titel från en annan medlemsstat, som gör det möjligt för innehavaren att påbörja verksamhet på arkitekturområdet och som nämns i artikel 11 i direktiv 85/384, ska kontrolleras vad gäller deras yrkeskunskaper avseende kulturvård — Otillåtet*

(Rådets direktiv 85/384, artiklarna 10.11)

1. Se domen.

(se punkterna 34 och 35)

2. Artiklarna 10 och 11 i direktiv 85/384/EEG, om det ömsesidiga erkännandet av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis på arkitekturområdet, däribland åtgärder för att underlätta ett effektivt utnyttjande av etableringsrätten och friheten att tillhandahålla tjänster ska tolkas så, att de utgör hinder mot en nationell lagstiftning enligt vilken personer som innehar en titel som har tilldelats av en annan medlemsstat än värdmedlemsstaten, som gör det möjligt för innehavaren att påbörja verksamhet på arkitekturområdet och som uttryckligen nämns i artikel 11, enbart får utföra arbeten på kulturhistoriskt intressanta byggnader i värdmedlemsstaten om de kan visa, i förekommande fall genom en särskild kontroll av deras yrkeskunskaper, att de besitter särskilda kvalifikationer avseende kulturvård.

(se punkt 52 samt domslutet)